

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (pierwsza izba)
z dnia 7 lipca 2006 r. *

W sprawie T-319/05

Konfederacja Szwajcarska, reprezentowana przez adwokatów S. Hirsbrunnera i U. Soltésza,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez F. Benyona, M. Huttunena i M. Niejhra, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez

Republikę Federalną Niemiec, reprezentowaną przez C.D. Quassowskiego i A. Tiemann, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez adwokata T. Masinga,

interwenient,

* Język postępowania: niemiecki.

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE w związku z art. 20 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, nieważności decyzji Komisji 2004/12/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 18 ust. 2 zdanie pierwsze Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 (sprawa TREN/AMA/11/03 — niemieckie przepisy dotyczące dostępu do lotniska w Zurychu) (Dz.U. 2004, L 4, str. 13),

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (pierwsza izba),

w składzie: R. García-Valdecasas, prezes, J.D. Cooke i V. Trstenjak, sędziowie,
sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

Ramy prawne

- ¹ Zgodnie z art. 40 akapity pierwszy i drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosowanego również na mocy art. 53 akapit pierwszy tego statutu do postępowania przed Sądem:

„Państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty mogą interweniować w sprawach rozpatrywanych przez Trybunał.

Takie samo prawo przysługuje każdej innej osobie, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej Trybunałowi, z wyjątkiem sporów między państwami członkowskimi, między instytucjami Wspólnot lub między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnot”.

Przebieg postępowania przed Trybunałem i Sądem (sprawa C-70/04, obecnie sprawa T-319/05 w następstwie przekazania przez Trybunał sprawy Sądowi)

- 2 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Trybunału w dniu 13 lutego 2004 r., zarejestrowanym pod numerem C-70/04, Konfederacja Szwajcarska wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/12/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 18 ust. 2 zdanie pierwsze Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego i rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 (sprawa TREN/AMA/11/03 — niemieckie przepisy dotyczące dostępu do lotniska w Zurychu) (Dz.U. 2004, L 4, str. 13, zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

- 3 Zaskarżona decyzja została wydana w następstwie skargi Konfederacji Szwajcarskiej z dnia 10 czerwca 2003 r., skierowanej przeciw 213. rozporządzeniu wykonawczemu z zakresu niemieckich uregulowań odnoszących się do ruchu powietrznego, przyjętemu w dniu 15 stycznia 2003 r. przez niemieckie lotnicze władze federalne. Powyższe rozporządzenie ustanawia nowe procedury dotyczące podchodzenia do lądowania na lotnisku w Zurychu dla samolotów przelatujących nad terytorium niemieckim. Przepisy te miały na celu ograniczenie hałasu, na który narażone są gminy położone na północ od granicy niemiecko-szwajcarskiej z uwagi na przelatujące samoloty.

- 4 Skarga Konfederacji Szwajcarskiej została wniesiona na podstawie art. 230 WE w związku z art. 20 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją

Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Dz.U. 2002, L 114, str. 73, zwanej dalej „umową w sprawie transportu lotniczego”), który stanowi:

„Wszystkie wątpliwości dotyczące ważności decyzji podejmowanych przez instytucje wspólnotowe w ramach ich uprawnień wynikających z niniejszej Umowy należą do wyłącznej kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich”.

- 5 W piśmie przesłanym za pośrednictwem faksu, które wpłynęło do sekretariatu Trybunału w dniu 27 maja 2004 r. Landkreis Waldshut zgłosił wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania strony pozwanej w sprawie C-70/04, obecnie w sprawie T-319/05 w następstwie przekazania przez Trybunał sprawy Sądowi. Landkreis Waldshut jest niemieckim regionem, położonym blisko granicy szwajcarskiej, nad którym przelatują samoloty podchodzące do lądowania na lotnisku w Zurychu i który niemieckie przepisy, stanowiące przedmiot zaskarżonej decyzji, mają chronić przed hałasem.
- 6 Zgodnie z art. 93 § 2 regulaminu Trybunału wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta został doręczony stronom. Komisja i Konfederacja Szwajcarska przedstawiły swoje uwagi w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta odpowiednio w pismach z dnia 18 i 23 czerwca 2004 r.
- 7 Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 21 lipca 2004 r. Republika Federalna Niemiec została dopuszczona do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 8 Postanowieniem z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie C-70/04 Konfederacja Szwajcarska przeciwko Komisji, niepublikowanym w Zbiorze, Trybunał przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi. Z jednej strony w pkt 21 tego postanowienia

Trybunał zauważa, że zakładając, iż Konfederacja Szwajcarska powinna być utożsamiana z państwami członkowskimi, należy stwierdzić, że skargi wniesione przez państwa członkowskie na decyzję Komisji należą odtąd w pierwszej instancji do właściwości Sądu, gdyż chodzi o skargi wymienione w art. 230 WE, które w rozumieniu art. 225 WE nie są powierzone izbie sądowej i nie są zastrzeżone dla Trybunału na mocy art. 51 statutu Trybunału Sprawiedliwości, w brzmieniu nadanym decyzją Rady 2004/407/WE, Euratom z dnia 26 kwietnia 2004 r. zmieniającą art. 51 i 54 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości (Dz.U. L 132, str. 5, sprostowanie Dz.U. L 194, str. 3).

- 9 Z drugiej strony Trybunał w pkt 22 twierdzi również, że jeżeli Konfederacja Szwajcarska, mając w szczególności na uwadze treść umowy w sprawie transportu lotniczego, powinna być utożsamiana nie z państwem członkowskim, co powodowałoby zastosowanie art. 230 akapit drugi WE, lecz z osobą prawną w znaczeniu akapitu czwartego tego artykułu, skarga również należałaby w pierwszej instancji do właściwości Sądu na zasadach ustanowionych w tym przepisie traktatu, a zatem musiałaby być przekazana do rozpoznania Sądowi zgodnie z art. 54 akapit drugi statutu Trybunału.
- 10 W tej sytuacji Trybunał orzekł, że skarga powinna być w każdym razie wniesiona w pierwszej instancji do Sądu na podstawie decyzji 2004/407 lub art. 54 akapit drugi statutu Trybunału.
- 11 W dniu 30 marca 2006 r. prezes pierwszej izby przekazał wniosek Landkreis Waldshut o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta do rozpatrzenia przez Sąd, zgodnie z art. 116 § 1 akapit trzeci regulaminu Sądu.

Wniosek złożony przez Landkreis Waldshut o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta oraz uwagi stron

- 12 Na poparcie swojego wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta Landkreis Waldshut utrzymuje, że jego interwencja nie może zostać

wyłaczona na podstawie art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, biorąc pod uwagę, że Konfederacja Szwajcarska nie jest państwem członkowskim w rozumieniu tego przepisu. W tym względzie art. 20 umowy w sprawie transportu lotniczego, który stanowi wyłącznie o przyznaniu Trybunałowi kompetencji w zakresie określonych sporów, nie miał na celu zrównania Konfederacji Szwajcarskiej z państwem członkowskim w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału. Jest tak również w sytuacji, gdy państwo zawarło umowę międzynarodową ze Wspólnotą (postanowienie Trybunału z dnia 23 lutego 1983 r. w sprawach połączonych 91/82 R i 200/82 R *Chris International Foods przeciwko Komisji*, Rec. str. 417; postanowienie prezesa Sądu z dnia 14 sierpnia 1998 r. w sprawie T-44/98 R *Emesa Sugar przeciwko Komisji*, Rec. str. II-3079, pkt 26 i nast.).

- 13 Ponadto interes Landkreis Waldshut w rozstrzygnięciu sporu wynika z faktu, że jako jednostka samorządu terytorialnego musi dbać o dobro mieszkańców i zarządzać swoim terytorium. Biorąc pod uwagę, że hałas, któremu zaskarżona decyzja kładzie kres, występuje na jego terytorium i wpływa na ludność tego terytorium, Landkreis Waldshut jest więc zainteresowany ze względów przestrzennych i rzeczowych. Landkreis Waldshut przyczynił się zresztą do przyjęcia spornych ograniczeń dotyczących lotów (poprzez 213. rozporządzenie wykonawcze z zakresu niemieckich uregulowań odnoszących się do ruchu powietrznego), jak też przekazał informacje Komisji przy okazji toczącego się postępowania administracyjnego.
- 14 Komisja przyznaje, że Landkreis Waldshut posiada interes w rozstrzygnięciu sporu, zastanawiając się jednocześnie, czy interwencja Landkreis Waldshut nie jest wyłączona na mocy art. 40 akapit drugi statutu Trybunału. W tym względzie Komisja podnosi, że o ile prawdą jest, iż Konfederacja Szwajcarska nie jest państwem członkowskim w rozumieniu tego przepisu, o tyle należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że państwo to jest utożsamiane z państwami członkowskimi Wspólnoty dla celów zastosowania rozporządzeń i dyrektyw wyliczonych w załączniku do umowy w sprawie transportu lotniczego.
- 15 Przypomniawszy z jednej strony, że statut Trybunału nie jest wymieniony w załączniku do tej umowy, stąd utożsamianie Konfederacji Szwajcarskiej z państwem członkowskim nie rozciąga się na stosowanie wspomnianego statutu

i z drugiej strony, że wyłączenie przewidziane w art. 40 akapit drugi statutu Trybunału stanowi wyjątek od ustanowionego w tym przepisie prawa interwencji i dlatego też musi co do zasady podlegać zawężającej wykładni, Komisja uważa, że wyłączenie to należy zastosować odpowiednio w niniejszym przypadku. Jest ono uzasadnione faktem, że spory pomiędzy państwami członkowskimi lub instytucjami Wspólnoty różnią się od innych sporów tym, że strony nie dochodzą w nich, co do zasady, interesów indywidualnych, lecz ogólnego interesu ludności podlegającej ich suwerennej władzy, czy nawet swych „interesów instytucjonalnych”. Byłoby zatem wzajemnie sprzeczne, gdyby interesy indywidualne mogły być, poprzez interwencję innych stron, dochodzone w tych sporach. Wyłączenie przewidziane w art. 40 akapit drugi statutu Trybunału ma na celu uniknięcie takiej sprzeczności. Landkreis Waldshut nie powinien być traktowany inaczej niż na przykład przedsiębiorstwo prywatne, którego interwencja jest wyłączona w tego typu sporach, ponieważ art. 40 statutu Trybunału dokonuje jedynie rozróżnienia między państwami członkowskimi lub instytucjami Wspólnoty a „każdą inną osobą”.

16 Jednakże w zakresie, w jakim Trybunał nie rozstrzygnął jeszcze tej kwestii i ponieważ jest to kwestia, którą należy zbadać z urzędu, Komisja powstrzymuje się od przedstawienia swoich żądań w tym zakresie i podporządkowuje się decyzji Sądu.

17 Konfederacja Szwajcarska wnosi o odrzucenie wniosku Landkreis Waldshut o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, podnosząc, że interwencja taka podlega wyłączeniu na mocy art. 40 akapit drugi statutu Trybunału oraz na podstawie zasady równego traktowania. Interwencja ta nie mogłaby bowiem mieć miejsca, jeśli niniejsza skarga zostałaby wniesiona przez państwo członkowskie, skoro art. 40 akapit drugi statutu Trybunału przewiduje, że w sporach między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnoty tylko państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty mogą interweniować, podczas gdy inne osoby nie korzystają z tej możliwości. Zatem w ramach sporu dotyczącego umowy w sprawie transportu lotniczego Konfederacja Szwajcarska powinna móc skorzystać również z tej normy proceduralnej zgodnie z zasadą równości traktowania.

- 18 Ponadto Konfederacja Szwajcarska zwraca uwagę na fakt, że interwencja Landkreis Waldshut musi być wyłączona z uwagi na interwencję Republiki Federalnej Niemiec. Należy w tym miejscu zastosować zasadę ustanowioną przez Trybunał (wyrok Trybunału z dnia 10 lipca 1986 r. w sprawie 282/85 DEFI przeciwko Komisji, Rec. str. 2469), zgodnie z którą podmiot nie ma prawa skorzystać ze środka prawnego, jeżeli podmiot względem niego nadrzędny korzysta już z tego środka, a interesy reprezentowane przez dany podmiot zawierają się w interesach podmiotu nadrzędnego lub są z nimi tożsame.

Ocena Sądu

- 19 Po pierwsze, należy podnieść, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta został zgłoszony zgodnie z wymogami formalnymi i w terminie przewidzianym w art. 93 § 1 regulaminu Trybunału.
- 20 Po drugie, należy zauważyć, że Landkreis Waldshut udowodnił swój interes w rozstrzygnięciu sporu w niniejszej sprawie. Interes ten wynika z faktu, że Landkreis Waldshut zapoczątkował przyjęcie niemieckich przepisów, których dotyczy zaskarżona decyzja, jak też że nad jego terytorium i nad zamieszkującą je ludnością przelatują samoloty podchodzące do lądowania na lotnisku w Zurychu lub wylatujące z tego lotniska. Ponadto w przeciwieństwie do twierdzeń Konfederacji Szwajcarskiej interes Landkreisu Waldshut w przystąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta nie może być utożsamiany z interesem Republiki Federalnej Niemiec. Republika Federalna Niemiec występuje bowiem w niniejszej sprawie w charakterze interwenienta na podstawie art. 40 akapit pierwszy statutu Trybunału, zgodnie z którym „[p]aństwa członkowskie i instytucje Wspólnoty mogą interweniować w sprawach rozpatrywanych przez Trybunał” i nie musi ona wykazywać interesu w rozstrzygnięciu sporu. Interwencja Republiki Federalnej Niemiec na podstawie art. 40 akapit pierwszy statutu Trybunału w żaden sposób nie pozwala na wyłączenie interwencji Landkreisu Waldshut lub „każdej innej osoby, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej Trybunałowi” zgodnie z akapitem drugim tego artykułu.

- 21 Po trzecie, fakt, że Konfederacja Szwajcarska może być utożsamiana z „państwem członkowskim” Wspólnoty dla celów zastosowania rozporządzeń i dyrektyw wymienionych w załączniku do umowy w sprawie transportu lotniczego, nie może prowadzić do pozbawienia jednostek praw procesowych, które na mocy statutu tym jednostkom przysługują. Wobec powyższego art. 40 akapit drugi statutu Trybunału przyznaje prawo interwencji osobom, które uzasadnią interes w rozstrzygnięciu sporów przedłożonych Trybunałowi. Wyjątki od procesowego prawa do interwencji, które jest wyrazem prawa do bycia wysłuchanym, należy bezwzględnie interpretować w sposób zawężający. Konfederacja Szwajcarska niebędąca państwem członkowskim Wspólnoty nie może skutecznie powoływać się na przepis art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, który wyłącza możliwość interwencji osób innych niż państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty w sporach między państwami członkowskimi, między instytucjami Wspólnoty lub między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnoty. Powyższe wyłączenie przewidziane w art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, stosowane w postępowaniu przed Sądem na mocy art. 53 akapit pierwszy rzonego statutu, ma bowiem zastosowanie tylko w sporach między państwami członkowskimi lub instytucjami Wspólnoty.
- 22 Z tego samego powodu Konfederacja Szwajcarska nie może domagać się zastosowania tego wyłączenia na tej podstawie, że reprezentuje interes ogólny ludności podlegającej jej suwerennej władzy, czy nawet swe interesy instytucjonalne, i że z tego powodu spór, który toczy z Komisją w niniejszej sprawie powinien być zrównany ze sporem między państwem członkowskim a instytucją Wspólnoty, w którym podmioty dochodzące podobnego interesu, to znaczy inne państwa członkowskie i instytucje Wspólnoty mogą interweniować. Ta zbieżność interesów, mając na uwadze wspomnianą wyżej zasadę zawężającej wykładni, nie jest bowiem wystarczająca do pozbawienia Landkreis Waldshut prawa procesowego przysługującego mu na mocy art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, o ile wykaże on interes w rozstrzygnięciu sporu. Państwo niebędące członkiem Wspólnoty nie może domagać się skorzystania z uprawnień przyznanych państwu członkowskim i instytucjom Wspólnoty w statucie Trybunału w celu naruszenia prawa procesowego przyznanego przez statut „każdej innej osobie, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej Trybunałowi”.
- 23 W rezultacie z powyższych uwag wynika, że Landkreis Waldshut wykazał, iż posiada interes w rozstrzygnięciu sporu i że należy zatem zezwolić mu na przystąpienie do

sprawy w charakterze interwenienta zgodnie z art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, znajdującego zastosowanie w postępowaniu przed Sądem na mocy art. 53 akapit pierwszy statutu Trybunału. Prawa przysługujące Landkreis Waldshut określa art. 116 § 2 i 4 regulaminu.

Z powyższych względów

SĄD (pierwsza izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Landkreis Waldshut zostaje dopuszczony do sprawy T-319/05 w charakterze interwenienta popierającego żądania strony pozwanej.**
- 2) **Sekretarz Sądu zapewni doręczenie Landkreis Waldshut odpisów wszystkich pism procesowych.**
- 3) **Landkreis Waldshut zostanie wyznaczony termin na przedstawienie na piśmie zarzutów na poparcie jego żądań.**
- 4) **Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 7 lipca 2006 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

R. García-Valdecasas

II - 2084